

Barraca Laia

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Mas Truyol, accés pel C/ Ametllers
Emplaçament Bosc de Can Tres
Alçada: 247 m

Coordenades:

Latitud: 41.38084
Longitud: 1.952177
UTM Est (X): 412385
UTM Nord (Y): 4581565

Classificació

Número de fitxa 08068 - 319
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Popular
Segle XIX - XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari Codi Wikipedra: 18849
Generalitat i altres inventaris
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08067A0180010000000AX
Autoria de la fitxa Nadia Darnoun Torres - Kuanum
Data de registre de la fitxa: dv., 03/05/2024 - 12:02

Descripció

La barraca està orientada al sud. Es tracta d'una construcció de planta de ferradura coberta amb una falsa cúpula. Es troba adossada al marge dret que aguanta el terraplè que envolta l'edifici. Presenta dues fornícules a l'interior. Es va construir amb blocs de pedra de sauló vermell de diferents mides i formes més o menys treballades. L'obertura està tancada amb una llinda plana.

Consta de les següents mides:

Interior:

- Alçada 220 cm
- Diàmetre 250 cm
- Fornícula 1 – 47 x 40 x 60 cm
- Fornícula 2 - 60 x 40 x 72 cm

Exterior:

- Porta 113 x 55 x 66 cm
- Llinda 25 x 110 x 35 cm
- Alçada a coberta 200 cm
- Alçada total 270 cm

Perímetre exterior

- Planta ferradura (façana 3,60 m + perímetre lateral 9,8 m)

Història

Cervelló és un territori amb una rica tradició d'ús de la pedra seca, una forma d'arquitectura que es basa en l'encaixament de les pedres sense l'ús de morter, aprofitant el seu propi pes.

Es podria dir que la proliferació d'aquesta tècnica constructiva a la complexa orografia del municipi ha contribuït al seu aprofitament agropecuari i la consegüent configuració del seu paisatge.

L'ús de materials locals, sovint pedres rebutjades dels mateixos camps de conreu, a voltes extreïdes de roques o pedreres properes, juntament amb la construcció manual, ha possibilitat una utilització eficient dels recursos d'aquest territori i la integració harmoniosa amb l'entorn, fins i tot un cop les construccions de pedra seca s'han anat arruïnant per falta d'ús.

La durabilitat d'aquests materials i l'escassa vegetació espontània en el lloc on es van construir aquestes obres d'arquitectura popular han contribuït de manera decisiva a la seva preservació al llarg del temps.

La tècnica de la pedra seca ha donat lloc a una gran varietat de creacions: marges, basses, recers, barraques de vinya i altres elements, contribuint a la diversitat i singularitat del paisatge.

Aquestes construccions estan documentades en zones properes des de la protohistòria; no obstant això, la seva proliferació a Cervelló es pot relacionar amb l'expansió de la viticultura a partir del segle XVIII.

L'ampliació del conreu de la vinya va provocar la necessitat d'obrir nous espais de cultiu, molts dels quals es trobaven en terrenys amb abundància de pedra calcària.

Amb l'augment de la població, aquestes terres van ser posades en producció, generant un excedent de pedra que es va aprofitar per a totes aquestes construccions populars. Les barraques no només es feien servir per a l'emmagatzematge d'eines; també al seu interior es conservava fresc el menjar i la beguda, i resultaven bons refugis per passar la nit, si calgués.

En algunes d'elles perduren elements que es podrien relacionar amb un costum apotropaic de protecció de les persones a les quals aquestes construccions servien d'aixopluc, com podria ser el "caramull", és a dir, la pedra que se situava al capdamunt de la capa de terra que cobria la volta de la barraca.

Bibliografia

COSTA SOLÉ, Roger (2019) «La pedra seca a Catalunya després del reconeixement de la UNESCO». Revista d'etnologia de Catalunya, 2019, Núm. 44, p. 229-236

GAUDIM CERVELLÓ (2022). Gaudim la pedra seca a Cervelló: guia de cabanes de pedra seca a Cervelló. Cervelló: Ajuntament de Cervelló.

Enllaços d'interès:

[Observatori del paisatge. Wikipedra. Construccions de pedra seca. Codi: 18849.](#)

